

битъ Маришница и Сжбевци и къмъ 8 и половина часа стигнахме въ с. Острецъ.

Лѣтовниците ни посрещнаха. Разглеждаха ни отъ глава до пети и не можаха да повърватъ, че ние, особено женитѣ, сме извършили такъвъ подвигъ : да бродимъ презъ толкова буренъ день по билото на Стара-планина и да стѣпимъ на приказния Юмрукчалъ !

И сега, когато сме далечъ по мѣсто и по време отъ този излетъ, споменътъ за страданията ни до Юмука засилва още повече любовта ни по него. Този споменъ ще заседне дълбоко въ сърдцата ни и ще израстне по-красивъ, по-милъ, по-скѣпъ и по-величественъ !

